

Verboden voor kinderen?

Liturgiesuggesties:

Gezang 334: 1, 2 en 3

Psalm 90: 1 en 2

Zingende Gezegend 237: 1, 2 en 3

Na doopbediening: Psalm 105: 5 (OB)

Dooplied: Verbonden met vader en moeder ...

Zingende Gezegend 237: 5; Mattheüs 19: 1-15

Psalm 78: 2

Na verkondiging: Gezang 335: 1, 2, 6 en 9

Psalm 139: 8

Psalm 139: 9

Gemeente van onze Here Jezus Christus, doopouders, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Soferim, Schrijvers!

Zo heet een oud rabbijns geschrift dat ons vertelt over ouders en kinderen.

Over ouders ... die hun kinderen brengen bij ... bij Jezus?

Nee, die joodse ouders brengen hun kinderen naar ... de rabbijnen, naar de schriftgeleerden.

Alle joodse ouders in dat oude geschrift brengen hun kinderen naar de schriftgeleerden.

Opdat die schriftgeleerden die kinderen zouden omarmen en hen - onder handoplegging - zouden zegenen.

Soferim.

Dat oude rabbijnse geschrift vertelt ons dat al die ouders dat deden ... op de avond van een heel speciale dag.

De Grote Verzoendag.

De dag waarop een bokje was geslacht.

Dat bloed van dat bokje was door de hogepriester in het heilige der heiligen van de tempel gebracht.

Door dat bloed was verzoening gedaan over de zonden van het volk.

Om dat te onderstrepen was daarna een tweede bokje bij de hogepriester gebracht.

De hogepriester had zijn beide handen op de kop van die tweede bok gelegd.

Symbolisch waren daarmee de zonden van het volk op die tweede bok gelegd: de zonde-bok.

Iemand had daarop die zondebok overgenomen en naar de woestijn gebracht.

En zoals die bok in de woestijn verdwenen was, zo waren de zonden verdwenen voor het aangezicht van God.

Soferim. Grote Verzoendag.

Na zonsondergang gingen ouders met hun kinderen naar de schriftgeleerden.

Want Grote Verzoendag spreekt van het feit, dat het leven nieuw mag beginnen.

De Grote Verzoendag doet uitkomen, dat we ons leven niet mogen laten vastpinnen op ons zondige verleden, ... maar het mogen richten op Gods beloftevolle toekomst.

Op die bijzondere avond brachten de ouders hun kinderen bij de schriftgeleerden ... om hun kinderen te laten omarmen en te zegenen.

Men ging juist naar hèn, omdat die schriftgeleerden de kinderen konden onderwijzen in de woorden van God en hen zo de wegen van God konden wijzen.

Want als op Grote Verzoendag het oude leven achter je ligt, verzoend is, ... moet dat verzoende leven ook een nieuwe inhoud krijgen.

En hoe kan dat anders ... dan vanuit het Woord van God?

Verzoening is geen eindpunt, maar een startpunt.

Het leven is pas écht leven, een door God gezegend leven, wanneer het leven niet alleen verzoend, maar ook vernieuwd wordt.

Het bloed van het offerdier en het onderwijs van Gods Woord horen - voor Joden in die tijd - onlosmakelijk bij elkaar.

Net als de doop van onze kinderen en de belofte van een christelijke opvoeding ... aan de hand van de Bijbel, het Woord van de Drieënige God.

Dat lieten al die joodse ouders uitkomen, wanneer ze - op de avond van Grote Verzoendag - met hun kinderen naar de schriftgeleerden - naar de dominees van die tijd - gingen.

*

"Toen werden kinderen tot Hem - tot Jezus - gebracht, opdat Hij hun de handen wou opleggen en bidden; ..."

Op die avond van Grote Verzoendag - als er verzoening is gedaan voor de zonden van het volk door het bloed van een dier - brengen, broeders en zusters, jongens en meisjes, ouders hun kinderen óók bij Jezus. B

ij Hém zijn ze aan het beste - eigenlijk het enig juiste - adres.

Bij Hem komen immers alle lijnen van de Grote Verzoendag samen.

Hij is op weg om zijn bloed te geven als hèt Lam van God dat de zonde der wereld zal wegnemen.

Jezus was - als Zoon van God - op het Kerstfeest in de wereld gekomen ... om de gebroken relatie met God weer te herstellen.

Tot op vandaag wordt alleen bij Hem ... het leven, als verzoend en vernieuwd leven, écht leven. Een leven ... met God!

*

"Toen werden kinderen tot Hem gebracht ..."

Het is opvallend, dat - zowel de evangelist Marcus als zijn collega Mattheüs - deze geschiedenis een plaats geeft ná het gedeelte over het huwelijk.

Logisch, zeggen we dan, want waar van een huwelijk sprake is, mag je ook spreken over de kinderen.

Jezus is uit Galilea vertrokken en op weg gegaan naar Judea.

't Is niet de kortste weg.

De kortste weg van Galilea naar Judea werd lang niet altijd genomen.

De kortste weg liep immers door het gebied van de zo gehate Samaritanen.

Liever via een omweg - door het Overjordaanse - naar Judea, dan door het besmet verklaarde gebied van de Samaritanen.

Wanneer Jezus nog maar net de Jordaan is overgestoken en daarmee de grens is gepasseerd van het Judeese land, komen er Farizeeën tot Hem ... "om Hem te verzoeken, en zij zeiden: Is het geoorloofd zijn vrouw weg te zenden om allerlei redenen?"

Ze zijn trouwens helemaal niet geïnteresseerd in Jezus' houding tegenover echtscheiding.

Ze willen Jezus een strik spannen.

Ze willen Hem op zijn woorden vangen.

"Hij antwoordde en zeide: Hebt gij niet gelezen, dat de Schepper hen van den beginne als man en vrouw heeft gemaakt? ...

Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn. ...

Het geen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet."

Na dit onderwijs van Jezus over het huwelijk en de echtscheiding worden de kinderen tot Jezus gebracht.

Kinderen.

Kleine kinderen, baby's, zuigelingen die op de armen van hun ouders gedragen worden.

Maar ook oudere kinderen, die zélf al kunnen lopen en staan, worden gebracht.

Kinderen.

*

"Toen werden kinderen tot Hem gebracht, opdat Hij hun de handen zou opleggen en bidden; doch de discipelen bestraffen hen."

Verboden voor kinderen!

De discipelen voelden zich verplicht hun Meester te beschermen tegen deze overlast. Er waren immers genoeg schriftgeleerden in het land die kinderen konden omarmen en zegenen.

Daar hoefde hun Meester toch niet voor op te draaien?

Wanneer Hij Zich nu met kleine kinderen inliet, was er morgen wel weer iets anders dat zijn aandacht vroeg.

Nee, voor de discipelen, geen kinderen.

Verboden voor kinderen!

Als Jezus werkelijk wat wilde, moest Hij Zich door kleine kinderen niet laten ophouden.

Zo zou Hij nooit op de troon in Jeruzalem komen.

De troon in Jeruzalem ... dat was voor de discipelen het grote doel dat Jezus voor ogen moest houden.

Voor de troon in Jeruzalem moest alles wijken.

En wanneer Jezus Zelf dat vergat, zouden de discipelen Hem daar wel aan herinneren.

Zij zouden Hem wel in bescherming nemen tegen Zichzelf.

Nee, verboden voor kinderen.

Vandaar dat ze de ouders, die op de avond van Grote Verzoendag met hun kinderen bij Jezus komen, ... bestraffen en terugsturen.

*

Toen Jezus dat zag, werd Hij verschrikkelijk boos.

Furieus. In woede ontstoken - schrijft Marcus.

We horen, broeders en zusters, jongens en meisjes, niet vaak dat Jezus kwaad is.

Hier wel. Jezus is bitter en diep teleurgesteld in de houding van zijn discipelen.

Zonder twijfel meenden de discipelen zelf, dat ze het goed bedoelden en het beste met hun Meester voor hadden.

Toch liepen ze, ondanks hun goede bedoelingen, Jezus verschrikkelijk voor de voeten.

Ze begrepen van wat Jezus wilde ... zo goed als niets.

Juist op hén werd Jezus in woede ontstoken.

De houding van de discipelen moest Jezus des te pijnlijker treffen, omdat het de avond van de Grote Verzoendag was.

Diezelfde dag was het offerdier geslacht.

Het bloed van de bok had gevloeid.

Jezus wist dat zijn bloed ... binnenkort zou vloeien.

Zijn leven zou binnenkort overgegeven worden aan het Rijk van de dood.

De discipelen hadden óók gezien, hoe het bloed van de bok gevloeid had.

Maar ze hadden er blijkbaar niets van begrepen.

Juist op Grote Verzoendag - vertelt Marcus - droomden zij hun dromen van macht en grootheid.

Jezus was op weg naar Jeruzalem, maar niet om Zich daar op de troon van David te zetten, zoals de discipelen meenden.

Hij was op weg naar Jeruzalem ... om daar aan het kruis van Golgotha te sterven.

Een kruis zou zijn troon zijn.

Zoals al eerder een kribbe zijn wieg was geweest.

Wie werkelijk een volgeling, een discipel van Jezus wil zijn, zal iets van deze weg van Jezus moeten verstaan.

Wie werkelijk een discipel van Jezus wil zijn ... zal als een kind moeten worden.

De minste moeten willen zijn.

*

Het kind - in de tijd van Jezus - was het beeld van het geringe, het verachte.

Kinderen zijn afhankelijk, hulpbehoevend.

Wanneer Jezus nu hier de kinderen tot Zich laat komen en aan zodanigen het Koninkrijk van God toezegt, ... laat Hij daarmee zien ... dat het Koninkrijk der hemelen, het Koninkrijk van God ... bestemd is voor geringen, verachten, hulpbehoevenden.

Voor mensen die - net als kinderen - hulp behoeven, hulp nodig hebben.

Hulp, om hun leven een nieuwe richting te geven.

Een nieuwe richting ... naar God toe.

Voor zodanigen is het Koninkrijk van God.
Voor mensen die van God, van Jezus, van zijn verzoenend en vernieuwend levenswerk ... afhankelijk zijn.
Voor jullie als ouders, voor jullie kinderen, voor ons allemaal.

*

Daarom breng je kinderen bij Jezus.
Ze moeten ... gebracht worden.
We zullen ze bij de hand moeten nemen en ze bij Jezus brengen.
Beste doopouders, jullie staan vanmiddag aan niet aan de kant van de discipelen maar aan de kant van die ouders die hun kinderen bij Jezus brengen.
Je kind, je kinderen bij Jezus brengen.
"Opdat Hij hun de handen zou opleggen en bidden ..."
Daar kan iets van magie in zitten.
Zo van ... pas als mijn kind, mijn kinderen gedoopt zijn, dan pas is het goed.
Gelukkig weten we van elkaar dat dát niet zo is.
Dat wij onze kinderen bij het doopvont brengen, omdat wij geloven dat het Gods kinderen zijn.
Dat wij hen - uit de hand van de HERE - hebben ontvangen.
Dat ze Zijn eigendom zijn en dat ze dáárom ook gedoopt behoren te wezen.

*

Verboden voor kinderen?
Nee: "Laat de kinderen geworden en verhindert ze niet tot Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen."
Jezus houdt van kinderen!
Daarom is jullie kindje vanmiddag gedoopt.
Want het hoort bij Hem.
Ook voor hem is het Koninkrijk der hemelen.

Koninkrijk der hemelen.
Dat is het Koninkrijk waar Jezus Koning is.
En wij, en onze kinderen ... zijn zijn onderdanen.
In dat Koninkrijk wappert de vlag met daarop een lam en een kruis.
Dat Lam is geslacht, maar heeft - door zijn leven als offer te geven - de overwinning behaald.
Net als op Grote Verzoendag.
In dat Koninkrijk geldt niet het recht van sterkste, maar is diegene die de minste wil zijn, de meeste.
In dat Koninkrijk leven mensen naar de wil van God.
Luisteren ze naar Hem - lezen ze hun Bijbel. Zingen ze Hem de lof en eer. Het Koninkrijk der hemelen.
Dat Koninkrijk van Jezus.

"Voor zodanigen - voor kinderen dus - is het Koninkrijk der hemelen."
Voor kinderen?
Ja, juist voor kinderen.

Voor kleine kinderen.

En voor grote kinderen die klein geworden zijn.

Die niet hoogmoedig hun eigen grootheid zoeken.

Maar die God en de naaste willen dienen door hun grootheid prijs te geven.

Uit liefde!

"Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan."

*

Het is opvallend dat ná deze geschiedenis uit de Bijbel ... Mattheüs ons vertelt van de rijke jongeling.

Hij komt bij Jezus met de vraag: "Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?"

Als je volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop je bezit en geef het aan de armen, en je zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.

Wanneer de rijke jonge man - verdrietig om het antwoord van Jezus - is heengegaan spreekt Hij die bekende woorden: "Het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat."

Nou, als dat onmogelijk is - want wie heeft er ooit een kameel door het oog van een naald zien gaan - , wie komt er dan in dat Koninkrijk van God?

"Wie kan dan behouden worden?"

Jezus ziet zijn discipelen en ook ons vanmiddag aan en zegt: "Bij mensen is dit onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk."

Als voor mensen de toegangsdeuren naar het Koninkrijk van God lijken dicht te zitten, ... opent Jezus van die deuren en zegt: Het Koninkrijk van God kun je slechts binnen gaan als een kind.

Je moet weer worden als een kind.

Wedergeboren worden.

Opnieuw - van boven - geboren worden.

Dan pas kun je mijn Koninkrijk binnengaan.

Kinderen, broeders en zusters, jongens en meisjes, hebben een onbegrensd geloof, een onwrikbaar vertrouwen - zolang hun vertrouwen niet wordt beschaamd.

Dat geloof, dat vertrouwen vraagt Hij ook van ons.

Jezus omarmt de kinderen, legt hen de handen op en bidt voor hen.

Zo zegent Hij hen.

Op de avond van de Grote Verzoendag.

Het oude leven is geweest.

Het nieuwe leven mag beginnen. J

ezus houdt van kinderen.

Van u, van jou, van mij.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 10 februari 2002

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !